

viti. Blagor učitelju, ki je svoj čas tako porabil, da se v resnici od njega more reči: on je pridno, pošteno, bogaboječe in pametno živel v svojem stanu. Blagor mu, ki mu na smertni postelji slabih vest ne očita! Blagoslovili ga bodo vsi, ki so po njem srečni. Veliki trud ima tudi veliko plačilo.

A. Štamcar.

Šolska roba.

Spisovanje. Učenci naj se učé zapisovati tudi kratke povestice in basni, ktere naj jim učitelj naj pred prav umljivo in razločno pripoveduje; potem pa naj jih učenci ponavljajo in zapisujejo. Učitelj naj učencem, postavim, pripoveduje

Od dečka in čebel: Matevžek pride na vert cvetice tergat. Tū zapazi lepo rumeno cvetico, kakoršne še ni nikoli vidil. Hitro gre k nji, in jo uterga; v tem hipu zleti čebela iz cvetice in dečka na lice pikne. Rastogoteni deček steče, in gre za čebelo na konec verta do čebelnjaka, ter hoče hude čebele strahovati. Na vso moč tolče s palico po panjovih; čebele se razježe, prideró iz svojih hišic in pikajo dečka, da je groza, in opikale bi ga bile do smerti, ko bi ne bil hitro zbežal. — Kdor malega ne more poterpeti, ga utegne še večé hudo doleteti.

Od osla. Osel gre daleč od doma na pašo in pride do bistrega potoka. Na uni strani vode je lep zelen pašnik, kamor osla neizrečeno miha; toda ne ljubi se mu, da bi na uno kraj bredel, in pravi: „Tukaj se bom ulegel in počakal, da se voda izteče, in potem bom šel po suhem na pašnik in se dovoljno napasel“. Pa lej! osel čaka in čaka; potok neprenehoma šumi in se ne izteče, zalezanec pa mora iti lačen domú. Kdor lenobo pase, mu ternje raste.

Od dveh plugov. Kovač naredi dva pluga. Enega kupi neki premožni kmet, drugi pa še čaka kupeca v kovačnici. Čez pol leta pa se pripeti, da ta kmet potrebuje še enega pluga, tedaj gre h kovaču in kupi tudi drugi plug, kterege dene doma v ravno tisto kolarnico, kakor prvega. Tū se drugi plug čudi svojemu tovaršu, ki je ves svetel, in pravi: „Povej, prijatelj, kako je to, da si tako lep, jaz pa sem ves tamen in zarjaven?“ Tovarš odgovori: „Delo me je zbrusilo“.

Številjenje. Kočar in Vertar imata več konj. Ko bi Kočar dal Vertarju 3 konje, bi jih imel Vertar 2 krat toliko, kakor Kočar; ko bi pa Vertar od svojih konj dal Kočarju 3, bi jih imela oba enako. Koliko konj ima tedaj vsaki?

Zgledi za pisanje. (Vaja velikih čerk.) Anton ne gođe vselej zastonj. Beseda ni konj. Čast ni močen hrast. Dan ne čaka lenuha. Eoklja dá ničli deset. Gora domača naj pred je zelena. Hiša ne stoji sama. Igra berača. Jutro ni danes. Kap preverta kamen. Lačen dober kuhar. Maslo ni z germa padlo. Nadloga rada nadlogo princse. Obljuba dolg dela. Peč je dobra reč. Resnica ne prizanaša. Solza pobožnemu ne pada na tla. Terta v glavo verta. Um je dober gospodar. Voda je dobra in huda gospodinja. Zdravje je naj drajši biser.

Književnost.

„Kratek pregled slovenske literature sa dodanim riečnikom za Slovence“. Napisal g. prof. Ivan Macun v Narodnih Novinah hrovaških, ter nekaj tudi posebej dal natisniti v 12°

str. 102. Spisan je nekaj po Janežičevem pregledu slov. slovstva, nekaj po družih virnikih s pridjanimi nekterimi pesmimi naših treh pervakov pesnikov: Vodnika, Prešerna in Koseskega. Dobra je ta knjižica zlasti za Hrovate, da se soznanijo bolje z novoslovensko književnostjo. Kolikor bolje se bomo med seboj spoznali, toliko lažje se bomo tudi približevali v pismenstvu.

„Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji“. Za gimnazijalno, realno in sploh odraslo mladost. Spisal g. prof. Anton Lesar, katehet na c. k. nižji realki v Ljubljani. Tiskal in založil Karol Winiker v Bernu, 1863. V dveh delih 8o. ima v I. delu (133 str.) razlaganje od službe božje, daritve svete maše, svetih zakramentov, cerkvenih posredevanj in blagoslovov. V II. (100 str.) od molitve, cerkvenega petja, od cerkvenega leta in posamesnih praznikov. Veljá skupej 1 fl. a. v. Dobra in silo koristna je ta knjiga za vsakega bolj omikanega katoličana; pripravna je tudi za učitelje sploh in zlasti za katehete pri razlaganju kersanskega nauka in katoliškega cerkvenega življenja.

PO ZIMI.

Fr. Sr. Adamič.

Trije otročji glasovi; ali pa tri ženske, ali trije moški.

Andante.

p Mi - nu - lo le - to je lju - bó, Ne
gre - je soln - ce več gor - kó; In lju - be - zni - ve
sfz ro - ži - ce Po - bra - la hu - da zi - ma je.

2.

Pobrala huda zima je
Veselje nam zunanje vse;
Nam sneg zapadel je zemljó,
Zaperti smo na dom samó.

3.

Zaperti smo na dom samó,
Na polji nič ne delamo;
In vendar čas veselo gre,
Pojemo lepe pesmice.